

TEZAU LITURGIC
9 IULIE
GHERASIM MIKRAGHIANANITUL

SLUJBA
SF. MUCENIC
MIHAIL
PAKNANAS
DE LA ATENA

ATENA, 2010

09 ΙΟΥΛΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΚΝΑΝΑΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΑΘΗΝΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

*Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια. Ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.*

Τὸν ἀγγελώνυμον δεῦτε Κυρίου Μάρτυρα,
τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις, πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶντες· Χαίροις
Νεομάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, Μιχαήλ ἀξιάγαστε, τῶν
Ἀθλοφόρων τῶν πάλαι ἰσοκλεής, καὶ ἐν πᾶσιν
ἰσοστάσιος.

Τῇ καθαρᾷ σου καρδίᾳ τὸ πῦρ τὸ ἄϋλον, τῆς τοῦ
Χριστοῦ ἀγάπης, Μιχαήλ περιφέρων, ἠγώνισαι
νομίμως ὑστέροις καιροῖς, ἐν ἀκμῇ τῆς νεότητος, καὶ
τὸν ἀρχαῖον κατέβαλες περνιστήν, τῇ ἀθλήσει σου
μακάριε.

Ἀπεριτρέπτω καρδίᾳ καὶ σταθερῷ λογισμῷ,
ὑπέκλινας τῷ ξίφει, Μιχαήλ τὸν αὐχένα, καὶ ρεῖθροις
τῶν αἱμάτων τῶν δυσσεβῶν, τὴν ἀπάτην κατέκλυσας,
καὶ διαδήματι νίκης παρὰ Χριστοῦ, ἐπαξίως
ἐστεφάνωσαι.

Τῶν Ἀθηναίων ἡ πόλις ὡς ἄνθος εὖοσμον, λαμπρῶς
ἐξήνθησέ σε, Μιχαήλ Νεομάρτυς, εὐφραῖνον τὰς

αἰσθήσεις τῶν εὐσεβῶν, εὐωδία τῶν ἄθλων σου, διὸ καὶ χαίρει τὴν μνήμην σου τὴν σεπτὴν, ἐορτάζουσα μακάριε.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Εὐσεβείας τοὺς καρπούς, πρακτικῶς γεωργήσας, ἐν εὐθυτάτῃ ψυχῇ καὶ ἀπλότῃ τρόπῳ, μαρτυρικῇ ἐνστάσει Χριστὸν ἐδόξασας, Μιχαὴλ ἀξιάγαστε. Σεαυτὸν γὰρ ἡρνήσω, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, καὶ ἀθλητικῶς τέλει ὑπέφηνας, τὴν ἐν σοὶ λαμπρότητα. Διὸ ὁ πάντων Κύριος, ὡς οἰκεῖον Ἀθλητὴν δοξάζει σε, καὶ παρέχει διὰ σοῦ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα Σὲ δοξάζομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ἄκακος καὶ ἀπλοῦς, ὑπάρχων νεανίας, καὶ πλήρης Θεοῦ φόβου, ὃ Μιχαὴλ θεόφρον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγώνισαι.

Στ.: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Μόνῳ τῷ Ἰησοῦ, ὡς Ποιητῇ τῶν ὅλων, λατρεύω ἀνεβόας, ὃ Μιχαὴλ θεόφρον, σύνετε ὃ παράνομοι.

Στ.: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Εἴφει τὴν κεφαλὴν, τμηθεὶς συνηριθμήθης, Μαρτύρων ταῖς χορείαις, μεθ' ὧν αἰεὶ δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν μακάριε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἔχων ἐν τῇ ψυχῇ, ἀγάπην Σου τὴν θείαν, Τρισήλιε Θεότης, ὁ Μιχαὴλ ὁ Μάρτυς, ἀθλητικῶς ἠγώνισται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ὅλος ἀνατεθείς, τῷ πόθῳ τοῦ Υἱοῦ Σου, ὁ Μιχαὴλ ὁ Μάρτυς, Παρθένε Θεοτόκε, κατήσχυνε τὸν δράκοντα.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Νεότητι σώματος τὸν παλαμναῖον ἐχθρόν, ἀθλήσας κατέβαλες ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τμηθεὶς τὸν αὐχένα σου, ὅθεν τῶν Ἀθηναίων, ἡ περίδοξος πόλις, μέλπει τὴν ἄθλησίν σου, Μιχαὴλ Νεομάρτυς, ἐκ ταύτης γὰρ ὡς ἄνθος, εὐῶδες ἐβλάστησας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ*. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰσθῶμεν στίχους σι' , καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Μαρτυρίου τὸ στάδιον, ἐν νεότητι σώματος καὶ
 ψυχῆς στερρότητι καίρων ἥνυσας, καταβαλὼν τὸν
 πολέμιον, ὑστέροις ἐν ἔτεσι, Νεομάρτυς Μιχαήλ, καὶ
 τῆς δόξης τῆς κρείττονος, ὥφθης μέτοχος, διὰ τοῦτο
 τὴν μνήμην σου τελοῦντες, ἀνυμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα,
 τὸν σὲ λαμπρῶς ἐνισχύσαντα.

Τῇ τῶν τρόπων ἀπλότητι, καὶ ἡθῶν τῇ σεμνότητι, τῆς
 ψυχῆς σου ἔδειξας τὴν λαμπρότητα, καὶ εὐσεβείας τὴν
 δύναμιν, δι' ἧς καταβέβληκας, τὸν ἀρχέκακον
 ἐχθρόν, καὶ Χριστὸν ἐμεγάλυνας, τῇ ἀθλήσει σου,
 Μιχαήλ τῶν Ἀγγέλων συμπολίτα, καὶ τῶν πάλαι
 Ἀθλοφόρων, συγκοινωνὲ καὶ ισότιμε.

Ὡς ἀρνίον πραότατον, δυσσεβεῖς κατασχόντες σε,
 βία εἶλκον Ἅγιε πρὸς ἀσέβειαν, σὺ δὲ ἀνδρείῳ
 φρονήματι, οὐδόλως ὑπέκλινας, ἀπειλαῖς καὶ
 δωρεαῖς, καὶ τμηθεὶς τὸν αὐχένα σου, καίρων
 ἔδραμες, Μιχαήλ Νεομάρτυς πρὸς σκηνώσεις,
 οὐρανῶν καὶ τῶν Μαρτύρων, συνηριθμήθης τοῖς
 τάγμασι.

Οὐ φθαρτῶν ἢ ἀπόλαυσις, οὔτε ἄνθος νεότητος,
 οὐδὲ ἀπειλούμενα Μάρτυς βάσανα, τῆς σῆς ψυχῆς τὸ
 στερέμνιον, οὐδόλως ἐξίσχυσαν, ἀποστήσαι τῆς
 Χριστοῦ, ἀρράγοῦς ἀγαπήσεως, ᾧ ἐπόμενος,
 μαρτυρίου ἀγῶσι προσηνέχθης, Μιχαήλ τῷ ἀθλοθέτῃ,
 ὡς ἱερεῖον ἀμώμητον.

Τοῦ Χριστοῦ τὸ ποτήριον, ἀγαλλόμενος ἔπιες,
 Μιχαήλ μακάριε πόθῳ κρείττονι, ὑπὲρ αὐτοῦ γὰρ εἰς
 θάνατον, προθύμως ἐκδέδωκας, σεαυτὸν ἀναβοῶν, τῷ

δημίῳ· Κατήνεγκε, τῷ αὐχένι μου, τὴν πληγὴν τάχος
ἵνα θείας δόξης, καὶ ζωῆς τῆς ἀθανάτου,
κληρονομήσω τὴν ἔλλαμψιν.

Ἀθηναίων ἡ πόλις σε, ὥσπερ ρόδον πανεύοισμον,
Μιχαὴλ μακάριε ἀνεβλάστησε, καὶ τὴν ἀγίαν σου
ἄθλησιν, ὡς μήτηρ καλλιτέκνος, μακαρίζει καὶ τιμᾷ,
ὑπὲρ ἧς αἰὲ πρέσβευε, τῷ Παντάνακτι, πάσης ρύεσθαι
ταύτην δυσπραγίας, καὶ ἡμῖν διδόναι Μάρτυς,
ἁμαρτημάτων συγχώρησιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον, ὁ Νεομάρτυς Μιχαὴλ, ὡς νεοφανὴς ἀστήρ
τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέτειλεν, ὑπὲρ Χριστοῦ στερρόως
ἀθλήσας. Τὸν γὰρ ζόφον τῆς πλάνης, πίστεως φωτὶ
σκεδάσας, τῆς ἐν Χριστῷ ἀθλήσεως ἐκφαίνει τὰς
ἀμοιβάς, τοῖς βρώσιν αὐτῷ. χαίροις, ὁ ἐν νεότητος
ῥα, πρεσβυτικὴν ἀνθήσας σύνεσιν, καὶ τὸ θανεῖν
ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπὲρ τὸ ζῆν προκρίνας, κατὰ Παῦλον
τὸν μέγαν. Χαίροις, ὁ ἐν ἀπλότητι ψυχῆς, καὶ
θεολήπτῳ φρονήματι, ἀθλητικὴν ἐπιδειξάμενος
ἐνστασιν. Χαίροις, ἀγγελώνυμε Μάρτυς, Ἀθηνῶν
ῥαῖον βλάστημα, καὶ τῶν πάλαι Μαρτύρων
ἰσοστάσιε. Μεθ' ὧν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύων,
ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ
ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως
ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ
τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει

Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. (μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουσὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσιν τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν

ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὥς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὥς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἦχος α'.

Εὐφραίνεται ἐνθέως, ἡ τῶν Ἀθηναίων πολύφημος πόλις, τῇ λαμπρᾷ ἀθλήσει σου, Μιχαὴλ μακάριε. Εὐσεβείας γὰρ τῷ γάλακτι, καλῶς σε ἐκθρέψασα, ὥς ἱερεῖον ἄμωμον, καὶ θυσίαν καθαρὰν, Χριστῷ σε προσήγαγεν, ἀνδρεία γὰρ ψυχῆς, ὑπὲρ Χριστοῦ τὸ αἷμα ἐξέχεας, ἐν ἀσθενείᾳ φύσεως, τὸ ἐπηρμένον θράσος τοῦ ἐχθροῦ θριαμβεύσας. Καὶ νομίμως ἀθλήσας, μαρτυρικῆς εὐκλείας ἡξίωσαι, ἐν μεθέξει θείᾳ θεούμενος, ἀλλ' ὥς ἔχων παρρησίαν πρὸς Κύριον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος β'.

Νεανίας ἄκακος, καὶ πλήρης πίστεως ὑπάρχων, τὴν κακίαν τοῦ ἐχθροῦ κατηγωνίσω, μαρτυρικῇ ἐνστάσει, Νεομάρτυς Μιχαήλ. Τῇ γὰρ ἀπλάστῳ ψυχῇ σου, ἡ ἄνωθεν σοφία σκηνώσασα, δυνατόν σε εἰργάσατο, ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἀθλήσεως, ὡς ἔφη ὁ Σωτήρ. Οὐδόλως γὰρ κατέπηξας τῶν τυράννων τὰς ἀπειλάς, εὐτόλμως βοῶν τοῖς ἀναιροῦσί σε· οὐ πτοοῦμαι τὸν θάνατον τὸν ζωῆς μοι ἀθανάτου πρόξενον, ὅτι Χριστὸς ἀοράτως μοι πάρεστι, τῶν Μαρτύρων ὁ στέφανος.

Ἦχος γ'.

Τὸν τῆς ἀθλήσεως ἀγῶνα, ὑπελθὼν τελείῳ νοῷ, τὸν πολυμήχανον καθεῖλες ἐχθρόν, ἐν ἀπλότητι ψυχῆς, καὶ ἰσχυρῇ θεία, Μιχαήλ Μάρτυς ἔνδοξε. Τὴν γὰρ σωτήριον κλήσιν ἀναφωνῶν, τοὺς δυσσεβεῖς κατήσχυνας, καὶ πίστεως τῆς θείας, τὴν ἐν μυστηρίῳ κεκρυμμένην λαμπρότητα, ἐμφανῇ πεποίηκας, ἀπεριτρέπτῳ στάσει σου. Καὶ τῶν αἱμάτων τοῖς ρεύμασι, τῆς ἀπάτης σβέσας τὴν φλόγα, τῶν εὐσεβῶν τὰς ψυχὰς κατήρδευσας, εὐσεβείας ἀναθάλλειν τοὺς καρπούς, καὶ τῷ Σωτῆρι κράζει· Κύριε δόξα Σοι.

Ἦχος δ'.

Στρατευσάμενος Χριστὶ, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ, τοῖς πάλαι Μάρτυσιν ἐφάμιλλος ὤφθης, ἐν ἀρετῆς ἰσότητι, καὶ θεολήπτῳ ψυχῇ, καὶ ἀθλητικῇ καρτερίᾳ. Οὐδόλως γὰρ μακάριε, τοῦ ἐπελθόντος σοι ἐχθροῦ, τὰς ἐπινοίας ἐδειλίασας, ἀλλ' ἀπτοήτῳ καρδίᾳ ἀπώσω, ἐπαγγελιῶν τὰς χορηγίας, καὶ ἀπειλῶν καὶ ἀλγηδόνων τὰς

ἐπαγωγάς, ὥς πλήρης θείου φρονήματος, καὶ τῶν
γηϊνῶν ὑπέρτερος. Καὶ νῦν Χριστοῦ τῆς δόξης
κοινωνῶν, ἀπαύστως ἱκέτευε, Νεομάρτυς Μιχαήλ,
σώζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Ἀγγελωνύμφ κλήσει καλλωπιζόμενος, θεοπρεπῆ
ἐπιδείξω σύνεσιν, καὶ ἀθλητικοῖς ἀγῶσι τὸν Χριστὸν
ἐδόξασας, Μιχαήλ παμμακάριστε. Τῶν γὰρ ἐν κόσμῳ
τὸν πόθον, καὶ νεότητος ἄνθος παρεῖδες, τὴν τοῦ
Χριστοῦ ἀγάπην ὑπὲρ πάντα προκρίνας. Καὶ οἰκείοις
αἵμασι, τὴν στολὴν πορφυρώσας, τῆς ἄνω Βασιλείας
ἡξίωσαι, μαρτυρικῶ κοσμούμενος στέφει. Διὸ καὶ
ἡμᾶς, τοὺς τὴν μνήμην σου τελοῦντας, πάσης
ἐπηρείας ἀσινεῖς διάσωζε, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις
σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου φύλαττε,
Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα Σε δοξάζομεν, τὴν ἐλπίδα
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε, συνεσχέθης ταῖς χερσί, Μάρτυς τῶν θελόντων
συλῆσαι, τὸν τῆς ψυχῆς θησαυρόν, τότε γνώμη
κρείττονι καὶ ἀπτοήτῳ ψυχῇ, τὸν Χριστὸν
ὠμολόγησας, πολλῇ παρρησίᾳ, καὶ ἀπλάστοις ἤθεσι,
μὴ πτήξας βάσανα, ὄθεν, καὶ νομίμως ἀθλήσας,
Μιχαήλ Μαρτύρων τῆς δόξης, ὥφθης κοινωνὸς καὶ
ἰσοστάσιος.

Στ.: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ὅλην, τὴν διάνοιαν Χριστῷ, ἔχων ἀνενδότῳ ἐδέσει, οὐδόλως ἔφριξας, θράσος ἐπαιρόμενον, καὶ τὴν μανίαν ἐχθρῶν, Μιχαὴλ παναοίδιμε, ἀλλ' ἄτρεπτος ἔστης, πίστει καὶ ἀπλότητι, βοῶν τοῖς τύπτουσι· Πλήξατε καιρίως τῷ ξίφει, ἵνα τὸ ταχύτερον φθάσω, οὐ ἡ Βασιλεία ἀδιάδοχος.

Στ.: Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ...

Χαίροις, Νεομάρτυς Μιχαήλ, ἄνθος Ἀθηνῶν πανευῶδες, εὐωδιάζον πιστοῦς, πίστεως καὶ χάριτος, ὁσμῇ τῇ κρείττονι, ἢ πολλῇ ἐν ἀπλότητι, καὶ θεία δυνάμει, τὸν ἐπιδραμόντα σοι ἐλὼν πολέμιον, πίστεως ἁγίας τοῖς ὅπλοις, καὶ ἀθλητικῇ εὐσθενείᾳ, ἔνθεν οὐρανίου δόξης ἔτυχες.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν ἀσθενείᾳ φύσεως, τὸν ἰσχυρὸν ἐν κακίᾳ ἐχθρόν, ἐπελθόντα σοι δολίως, ἀθλητικῶς κατεπάλαισας, Μιχαήλ ἀξιάγαστε, ἡ γὰρ δύναμις Χριστοῦ, Ὦν ὀλοψύκως ἠγάπησας, ἐν σοὶ ἄρτι ἐθριάμβευσεν, ἡ τοῖς πάλαι Μάρτυσιν, ἐργασαμένη παράδοξα. Μιμητὴς γὰρ αὐτῶν, ἐν ἄθλοις ἐδείχθης, σ' αὐτὸν ἀπαρνησάμενος. Καὶ νῦν σὺν αὐτοῖς, Χριστοῦ τῆς δόξης κατατρυφῶν, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὼν

οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Νεότητι σώματος τὸν παλαμναῖον ἐχθρόν, ἀθλήσας κατέβαλες ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τμηθεὶς τὸν αὐχένα σου, ὅθεν τῶν Ἀθηναίων, ἡ περίδοξος πόλις, μέλπει τὴν ἄθλησίν σου, Μιχαὴλ Νεομάρτυς, ἐκ ταύτης γὰρ ὡς ἄνθος, εὐῶδες ἐβλάστησας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν,

κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἀσύλητον ὄλβον, κατέχων ἀσφαλῶς, τῆς ψυχῆς τῷ ταμείῳ, ἀθλῆσαι προτετίμηκας, ὑπὲρ ταύτης μακάριε, ὅθεν ἤσχυνας,

τὸν ἐπελθόντα ἐχθρόν σοι, καὶ ἡρίθμησαι, ὦ Μιχαὴλ
Νεομάρτυς, Μαρτύρων ταῖς τάξεσι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην,
κυήσασα σαρκί, Θεοτόκε Παρθέने, τὴν φύσιν τὴν
ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς πρὸς τὴν ἄφθαρτον, δόξαν
ὑψώσας, τῶν ὑπὲρ νοῦν τοκετῷ Σου, ὅθεν ὑψώσον, τὴν
πεπτωκυῖαν ψυχὴν μου, πρὸς θείαν ἀγάπησιν.

Μετὰ τὴν β' σιχολογίαν,

κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις καλλωπιζόμενος, καὶ
ἀπλότητι Μάρτυς καὶ ἀκακία ψυχῆς, τὸν ἀγῶνα τὸν
καλὸν νομίμως ἤνυσας, καὶ ἀνέτειλας ἡμῖν, ὡς ἀστήρ
νεοφανής, εὐφραίνων τῇ σῇ ἀθλήσει, ὦ Μιχαὴλ
Νεομάρτυς, τῶν εὐσεβούντων τὰ συστήματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἐκ γαστρὸς Σου ἀχράντου ὁ πάντων Κύριος,
ὁμοιωθεὶς δι' ἀγάπην τῇ ἀνθρωπίνῃ μορφῇ,
προελήλυθεν ἡμῖν Θεοχαρίτωτε, μὴ δεξάμενος
τροπὴν, ἀλλὰ μείνας ὅπερ ἦν, καὶ ἔσωσε τῆς κατάρας
τοὺς ἀνυμνοῦντας Παρθέने, τὴν ἀκατάληπτόν Σου
γέννησιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐν ἀπλότητι τρόπων τὸ θεῖον πῦρ, τῆς ἀγάπης
Κυρίου ὃ ἐν ψυχῇ, κατεῖχες μακάριε,, ὑπεμφαίνων
τρανότατα, ἀκλόνητος ἐδείχθης, ἐχθροῦ ἐπιθέσεις,

μηδόλως καταπτήξας τυράννων φρυάγματα, ὅθεν καὶ τῷ ξίφει, ἐκτμηθεὶς τὸν αὐχένα, Μαρτύρων ἡξίωσαι, τῆς εὐκλείας καὶ χάριτος, Μιχαὴλ ἀξιάγαστε, μεθ' ὧν αἰὶ δυσώπει Χριστόν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην Σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τὰ πάντα ποιήσας ἐκ μηδενός, καὶ πανσόφως συνέχων καὶ συντηρῶν, ἀφράστως σεσάρκωται, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων Σου, καὶ νήπιον ὥράθη, καὶ ἄνθρωπος γέγονε, καὶ ἔσωσε τὸν κόσμον, δι' ἄφατον ἔλεος, ὅθεν Θεοτόκε, ὡς Θεοῦ Σε Μητέρα, ὁμοῦ καὶ Παρθένον τε, πανακήρατον σέβομεν, καὶ ὑμνοῦντες βοῶμέν Σοι· χαῖρε τῶν ἀνθρώπων χαρά, καὶ Ἀγγέλων θεῖον ἀγαλλίαμα, καὶ ἡμῶν προστασία, καὶ πάντων βασίλισσα.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Πρ.: *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Στ.: *Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου...*

Εὐαγγέλιον, τὸ ἐν τῷ ὁρθρῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον, ἤχος πλ. β'. Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Ἀθλητικῇ παρρησίᾳ ἥσχυνας, τὸν ἐν κακίᾳ
φρουαττόμενον ἐχθρόν, Μιχαὴλ Μάρτυς ἀήττητε.
Εὐσεβείᾳ γὰρ τραφεῖς, τὴν ταύτης ἔγνως δύναμιν, ἐν
τῇ ἀπλάστῳ σου ζωῇ, καὶ τοῖς πᾶσιν ὑπέδειξας, ὅτι ἐν
εὐθείαις ψυχαῖς, τὸ θεῖον Πνεῦμα οἰκεῖ, καὶ ἐνεργεῖ
τοῖς ζῶσιν ἀμέμπτως, ἀλλ' ὡς Μαρτύρων συμμέτοχος,
σὺν αὐτοῖς αἰεὶ πρέσβευε, δίδοσθαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ
πταισμάτων ἄφεσιν.

Εἵτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ
ἁκροστιχίς: *Μιχαὴλ μέλπω τὸν Ἀθηναῖον. Γερασίμου.*

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Μονὰς τρισυπόστατε, Πάτερ Υἱὲ Πνεῦμα Ἅγιε, Τριάς
ὁμοούσιε, λόγον μοι βράβευσον, Νεομάρτυρος, τοῦ
Μιχαὴλ πρεσβείας, καὶ μέλπω γηθόμενος, τούτου τὴν
ἄθλησιν.

Ἰσχυῖ τῆς πίστεως, κραταιωθείς χαίρων ἥνυσας,
Μαρτύρων τὸ στάδιον, ὥρα νεότητος, καὶ κατέβαλες,
τὸν δράκοντα τὸν μέγαν, ἀθλήσεως σκάμμασι,
Μιχαὴλ Ἅγιε.

Χριστὸν ἐν καρδίᾳ σου, φέρων ζωῆς καθαρότητι,
ἀπάντων ἡλόγησας, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τερπνῶν, καὶ
συμμέτοχος, τῆς ἄνω Βασιλείας, ἀθλήσας στερρότατα,
Μιχαὴλ γέγονας.

Θεοτοκίου.

Ἀσπόρως συνέλαβες, ἀδιαφθόρως δὲ τέτοκας, τὸν πάντων δεσπόζοντα, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ὕλη σώματος, Παρθένε Θεοτόκε, διὸ τῶν τοῦ σώματος, παθῶν με κάθαρων.

Ὁδὴ γ'. Τοὺς Σοὺς ὕμνολόγους.

Ἡ πόλις σε Μάρτυς Ἀθηναίων, γεραίρει ὡς ἔνθεον βλαστόν, καὶ Μάρτυρα ἀήτητον, Χριστοῦ τοῦ Παντοκράτορος, ὃ Μιχαὴλ ἐν ἁσμασιν, ἐπιτελοῦσα τὴν μνήμην σου.

Λαμπρύνας τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς σου, ἀμέμπτῳ ζωῇ καὶ καθαρᾷ, ἀθλητικῶς ἐστράτευσαι, τῷ Βασιλεῖ τῆς κτίσεως, ὃ Μιχαὴλ καὶ τέθνηκας, ὑπὲρ Αὐτοῦ ἀγαλλόμενος.

Μαρτύρων τῶν πάλαι τὴν ἀνδρείαν, ζηλώσας θεόφρον Μιχαὴλ, μαρτυρικῶς ἠγώνισαι, ἐν ἄνθει νεότητος, καὶ ἥσχυνας τοῖς ἄθλοις σου, τὸν παλαιὸν κοσμοκράτορα.

Θεοτοκίου.

Ἐτέχθη ἀγνῶν Σου ἐκ λαγόνων, μορφῇ βροτησίᾳ ὑπὲρ νοῦν, ὁ Ποιητὴς τῆς Κτίσεως, ἡμᾶς ἀνακαλούμενος, πρὸς τὴν ἀρχαίαν εὐκλειαν, Θεογεννήτορ Πανάμωμε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὑπῆλθες τὸ στάδιον τοῦ μαρτυρίου στερρόως, καὶ πλάνην κατήσχυνας τὴν τῶν ἀπίστων ἐχθρῶν, γενναίᾳ ἐνοτάσει σου, ὅθεν σε Νεομάρτυς, Μιχαὴλ ὁ

Δεσπότης, δόξης τῆς οὐρανίου, κληρονόμον δεικνύει,
ὥς κοινωνὸν τοῦ πάθους Αὐτοῦ δι' ἀθλήσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ὑψίστου παλάτιον τοῦ προελθόντος ἐκ Σοῦ, καὶ
θρόνος πυρίμορφος καὶ φωτοφόρος ναός, ἐδείχθης
Πανάχραντε, ὅθεν μου τὴν καρδίαν, ἀποκάθαρτον
Κόρη, πάσης ἀκαθαρσίας, καὶ ἀνάδειξον ταύτην,
δοχεῖον Θεοτόκε τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Ὁδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστος.

Λάμπων ἐν ἀπλότητι Μάρτυς πολλῇ, τοῦ ἐχθροῦ τὸν
δόλον διέγνωκας, σοφία θεία καὶ τὰς τούτου μηχανάς,
ὦ Μιχαήλ συνέτριψας, τῇ ἀπεριτρέπτῳ ἐνστάσει σου.

Πόνους ὑπερεῖδες τοὺς τῆς σαρκός, καὶ θυμὸν
τυράννων τὸν ἄλογον, καὶ ἐβόας τοῦ Χριστοῦ δοῦλός
εἰμι, ὑπὲρ οὗ καὶ τὸν θάνατον, ὡς ζωὴν ἀθάνατον
δέχομαι.

Ὡφθης ἐν ὑστέροις χρόνοις σοφέ, Μάρτυς τοῦ
Σωτῆρος ἀήττητε, ὅθεν ἡ πόλις, Ἀθηναίων Μιχαήλ,
ἀνευφημεῖ τοὺς ἄθλους σου, τῇ σῇ καυχωμένῃ
λαμπρότητι.

Θεοτοκίου.

Τὸν Σὸν ἀκατάληπτον Τόκον Ἀγνή, τάξεις
ὑπερκόσμιοι μέλπουσι, δέει καὶ πίστει, καὶ ἀνθρώπων
οἱ χοροί, ὅτι Θεὸν ἐκύησας, τὸν τὰ διεστῶτα
συνάψαντα.

Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὁ νοῦς σου ἀπλότητι, σοφὲ καλλωπιζόμενος, ἔσχηκε τὴν ἄνωθεν σοφίαν, χειραγωγοῦσαν ἐπὶ τὰ κρείττονα, ὅθεν καὶ πρὸς τρίβον ἀσφαλῆ, τῆς καλῆς ἀθλήσεως, ἀπλανῶς σε ὠδήγησε.

Νεότητι σώματος, τὴν ψυχικὴν στερότητα, ἄτρεπτον ὑπέδειξας τοῖς πᾶσι, καὶ τῷ ἀσάρκῳ μετὰ σαρκὸς συμπλακείς, τούτου κατηκόντισας εἰς γῆν, θράσος τὸ ὀλέθριον, Μιχαὴλ τῇ ἀθλήσει σου.

Ἀνώτερος πέφηνας, ὡς πλήρης θείας χάριτος, ἐπαγγελιῶν τῶν φθειρομένων, πρὸς τὰς ἀφθάρτους κατεπειγόμενος, Μάρτυς Μιχαὴλ διαμονάς, ὧν ἀξίως ἔτυχες, ἐκτελέσας τὸν δρόμον σου.

Θεοτοκίου.

Θεοῦ ἐνδιαίτημα, περιφανὲς καὶ πάμφωτον, τοῦ ἐκ Σοῦ τεχθέντος ἀπορρήτως, Θεογεννήτορ Παρθένε γέγονας, ὅθεν καὶ δεῖξον τῆς Αὐτοῦ, σκεῦος θείας χάριτος, διὰ βίου σεμνότητος.

Ὡδὴ στ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἡσυχύνθη Μάρτυς καὶ πέπτωκεν, ὁ δράκων Μιχαὴλ τῇ ἀθλήσει σου, ἡ Ἐκκλησία δέ, Χριστοῦ εὐφράνθη δοξάζουσα, τὸν ἄνωθεν ἰσχύν σοι, θείαν βραβεύσαντα.

Νέος ὥραθης ἐν Μάρτυσιν, ἀθλήσας ἐν ὑστέροις τοῖς ἔτεσι, στερότῳ φρονήματι, καὶ ἴσων τούτοις ἐπέτυχες, ὃ Μιχαὴλ βραβείων, ἐκ τοῦ Παντάνακτος.

Ἄνθος νεότητος ἔλιπες, καὶ ἵχνεσι Χριστοῦ ἠκολούθησας, πόνοις ἀθλήσεως, ὅθεν τῆς ἄνω

λαμπρότητος, ὃ Μιχαήλ μετέσχες, φωτὸς
πληρούμενος.

Θεοτοκίου.

Ἰσχύν μοι θείαν καὶ δύναμιν, χορήγει Θεοτόκε
ἐκάστοτε, πατεῖν τοῦ ὄφους τὰ πονηρὰ μηχανήματα,
δι' ὧν μοι ἐπιφέρει, φθορὰν καὶ ὄλεθρον.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπέφανεν σήμερον.

Εὐσεβείας ἤθεσι κεκοσμημένος, μαρτυρίου
ἤνυσας, τὸ θεῖον σκάμμα Μιχαήλ, καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ
Παντάνακτος, τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον εἵληφας.

Ὁ Οἶκος.

Βίον ἔχων αὐτουργόν, καὶ ζῶν ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ τὸν
Θεὸν φοβούμενος, ὡς Ἄβελ ὁ κλεινός, καὶ λατρεύων
αὐτῷ ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ, πρὸς μαρτυρίου
ἀνελήλυθας ἀκρότητα, ἀθλητικῶς ἀγωνισάμενος,
Μιχαήλ μακάριε, ὑπὸ τῶν υἱῶν τῆς Ἄγαρ συσχεθεῖς,
καὶ πρὸς ἐξόμοσιν ποικίλως ἐκβιασθεῖς, ἀμετακίνητος
ὥφθης ἐκ τῆς εὐσεβοῦς ὁμολογίας, μὴ δελεασθεῖς
δωρεῶν παροχαῖς, μηδὲ πτοηθεῖς βασάνων ἀπειλαῖς,
ἀνώτερος πάντων γενόμενος, ἐν τῇ δυνάμει τῆς πρὸς
Χριστὸν πίστεως. Καὶ τῶν πάλαι Ἀθλητῶν μιμητὴς
ἀναφανείς, εὐτόλμως τὸν αὐχένα τέτμησαι, καὶ ἐκ
χειρὸς τοῦ Παντάνακτος τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον
εἵληφας.

Συναξάριον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς
Μιχαὴλ ὁ Ἀθηναῖος, ὁ καὶ κηπουροῦ, ἐν ἔτει 1770,
ξίφει τελειοῦται.

*Τί κατ' ὀλίγον λαιμὸν ὃ σπαθηφόρε,
Τέμνεις; Μιχαὴλ οὐ πτοεῖται τὴν σπάθην.
Ἐνάτη Μιχαὴλ κείρατο ἀνένα χαλκὸς ἀτειρής.*

Ὠδὴ Ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Οὐκ ἐνέδωκας, ταῖς ἀπειλαῖς μακάριε, καὶ
ὑποσχέσεσι, τῶν ἀντιπάλων ἐχθρῶν, Χριστὸν ἔχων
δύναμιν, καὶ πλοῦτον ἄσυλον, ὃ καὶ ἔψαλλες· Ὁ τῶν
Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ κρείττονι, τὸν νοῦν σου τειχιζόμενος, Μιχαὴλ
ἐνδοξε, τὰς τῶν ἀνόμων βουλὰς, καὶ νοῦν τὸν
ἀλάστορα, ἐμφρόνως ἥσχυνας, καὶ διήνυσας,
ἀθλητικῇ στερρότητι, τῆς ἀθλήσεως τὸν δρόμον.

Γέλως πρόκειται, ὁ μέγας φυσιοῦμενος, ἐχθρὸς ὁ
δόλιος, ὡς ἡττηθεὶς τῇ στερρότῃ, ἀθλήσει σου Ἅγιε, καὶ
τῇ ἀπλότητι, τῇ τῶν λόγων σου, ἐχόντων θείαν
δύναμιν, καὶ τὴν ἄνωθεν σοφίαν.

Θεοτοκίου.

Ἐλυτρώθημεν, τῆς πάλαι παραβάσεως, ἀγνή τῷ
Τόκῳ Σου, Σὺ γὰρ τὸν πάντων Θεόν, ἀφράστως
ἐκύησας, τὸν καταλύσαντα, τὴν ὀλέθριον ὀφρῦν τοῦ
πολεμήτορος, καὶ ζωὴν πᾶσι διδόντα.

Ὡδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥεῖθροις τῶν ἁγίων σου αἱμάτων, τῆς πλάνης τὰς ἀναβλύσεις ἀπεξήρανας, καὶ τὴν γῆν ἡγίασας, Ἀθηνῶν μακάριε, καὶ ἅπασαν ἐδρόσισας, πιστῶν διάνοιαν, διό σε Μιχαὴλ Νεομάρτυς, ὥσπερ ἀριστεὰ, Χριστοῦ ὑμνολογοῦμεν.

Ἄνω τῆς ψυχῆς ἔχων τὸ ὄμμα, καὶ σπεύδων ἐπὶ τὸ τέλος τὸ μακάριον, πλήρης θείας χάριτος, καὶ χαρᾶς τῆς κρείττονος, ἐφαίνου τοῖς ὁρῶσί σε Μιχαὴλ Ἅγιε, καὶ κλίνας τὸν αὐχένα προθύμως, ἥρθης εὐφροσύνως, πρὸς δόξαν τὴν ἀγήρω.

Στήσας τῆς καρδίας σου τὰς βάσεις, ἐδραίως τῷ θεμελίῳ τῷ τῆς πίστεως, ἀκλινῆς διέμεινας, μάκαρ καὶ ἀκλόνητος, ταῖς χαλεπαῖς προσπνεύσεις τοῦ πολεμήτορος, καὶ βάσις καὶ ἐδραῖωμα ὧφθης, τῶν κλονιζομένων, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ ἀπάταις.

Θεοτοκίου.

Ἵνα τῆς ἀρχαίας καταδίκης, λυτρώσῃται ὁ Θεὸς ἀγνὴ τὸν ἄνθρωπον, ἄνθρωπος ἐγένετο, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων Σου, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνήγαγεν ἐκ τῆς θανάτου φθορᾶς, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντας Παρθένε, τῆς κυοφορίας, τῆς Σης τὸ μέγα θαῦμα.

Ὡδὴ θ΄. Ἄπας γηγενής.

Μάρτυς ἀληθής, ὑστέροις ἐν ἔτεσι τοῦ Παντοκράτορος, ὡς ἀθλήσας ἄριστα, καὶ καταλύσας ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν, ἐδείχθης καὶ ἐφαίδρυνας τὴν

Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, Νεομάρτυς, Μιχαήλ μακάριε, διὰ τοῦτο τιμᾷ σου τὴν ἄθλησιν.

Ὁ νεοφανής, ὀπλίτης τῆς πίστεως, καὶ Μάρτυς ἔνθεος, τῶν παθῶν τοῦ Κτίσαντος, τῶν Ἀθηναίων τὸ θεῖον καύχημα, δίδου ἡμῖν πρεσβείαις σου εἰρήνην ἄνωθεν, εὐπραγίαν καὶ τὸ θεῖον ἔλεος, τῇ Ἑλλάδι ἀεὶ ἐξαιτούμενος.

Ὑψωσον Χριστῷ, τὰς χεῖράς σου Ἄγιε, ὑμῖν αἰτούμενος, τῶν παθῶν τὴν ἴασιν, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐλαβῶς τὴν μνήμην σου πανηγυρίζουσι, καὶ ὡς δῶρον, πρόσδεξαι τὸν ὕμνον μου, τὴν σὴν χάριν ἀεὶ ἐπορέγων μοι.

Θεοτοκίου.

Ὑψωσον ἡμᾶς, ἐκ λάκκου πανάχραντε, τῶν παραβάσεων, καὶ ἐν πέτρᾳ στήριζον, τῆς μετανοίας καὶ καθαρότητος, ὡς ἂν ζῶην ἐνάρετον πολιτευσώμεθα, καὶ τῆς ἄνω, μέτοχοι γενώμεθα, αἰωνίου ζωῆς ταῖς πρεσβείαις Σου.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων Σε.

Τοῦ μαρτυρίου ἤνυσας τὸν ἀγῶνα, καὶ τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες τὴν δυναστείαν, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει τε καὶ χάριτι, ὦ Μιχαήλ πανεύφημε, διό σε ἀνευφημοῦμεν, ὡς Ἀθλητὴν νικηφόρον.

Θεοτοκίου.

Τὸν σαρκωθέντα Λόγον ἀναλλοιώτως, ἐκ τῶν Ἀγνῶν αἱμάτων Σου Θεοτόκε, αἶτει ἀναλλοίωτον καὶ

ἄτρεπτον, ἐχθροῦ τοῖς δελεάσμασι, τηρεῖσθαι μου τὴν καρδίαν, ἵνα ὑμνῶ Σε Παρθένε.

Αἶνοι. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Μιχαήλ μακάριε, τῆς εὐσεβείας τὴν ἔλλαμψιν, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, φέρων τῆς ἀπάτης, ἔλυσας τὸν σύνδεσμον, ἀπλότητι καὶ λόγων στερρότητι, καλλωπιζόμενος, διὰ τοῦτό σε ὁ Κύριος, αἰωνίου δόξης κατηξίωσε.

Ἀνδρείως ἀντέστης τοῖς ἐχθροῖς, καὶ Χριστοῦ τὸ ὄνομα, ἀθλητικάῃς σου ἐνστάσεσι, λαμπρῶς ἐδόξασας, Μιχαήλ παμμάκαρ, τούτου γὰρ τὸν θάνατον, ἐξήλωσας σ' αὐτὸν ἀρνησάμενος, καὶ πρὸς ἀθάνατον, Βασιλείαν καὶ λαμπρότητα, εὐφροσύνως ἀνέδραμες Ἄγιε.

Τμηθεὶς τὸν αὐχένα Μιχαήλ, ἀνδρικῶ φρονήματι, πλάνης ἀκάνθας ἐξέτεμες, καὶ τοῖς σοῖς αἵμασι, τὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἥρδευσας βλαστήματα, βλαστάνειν, ἀληθείας τὰς χάριτας, καὶ συνηρίθμησαι, τῶν Μαρτύρων τοῖς στρατεύμασι, ὡς ἐν πᾶσιν αὐτῶν ἰσοστάσιος.

Ὡς βλάστημα θεῖον καὶ τερπνόν, Ἀθηναίων πόλις σε, καὶ εὐκλεῆ Νεομάρτυρα, γεραίρει σήμερον, Μιχαήλ θεόφρον, καὶ τὴν θείαν μνήμην σου, τελοῦσα ὁμοφώνως κραυγάζει σοι· ἐξαίτει Ἄγιε, τῇ πατρίδι σου δωρήσασθαι, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ θεῖον ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Εὐσεβείας τῷ φωτί, τὰς σὰς πορείας κατευθύνων, τὰ τοῦ σκότους σκάνδαλα πέφευγας, ἐν ἀπλότητι ψυχῆς, καὶ φρονήσει θείᾳ, ἀγγελώνυμε Μάρτυς. Οὐδόλως γὰρ ἐκάμφθης, ταῖς ἐπινοίαις τοῦ ἐχθροῦ, ἀποστάς τῶν ἐν ὕλῃ, καὶ τὸ σῶμα δεδωκὼς τοῖς διώκουσιν, ὡς ἱερεῖον ἁμωμον, σαυτὸν προσήγαγες, τῷ ἀθλοθέτῃ Κυρίῳ, ἀλλ' ὃ Νεομάρτυς Μιχαήλ, σὺν Ἀθληταῖς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος, τὸ ἄρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἀθηναίων εὖχος σεμνόν, Μιχαήλ θεόφρον, Νεομάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, Ὃν αἰεὶ δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, τὴν μνήμην σου τὴν θείαν, καὶ εὐφημοῦντων σε.

